

ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἐθριάμβευσεν· ὁ ὁπαδὸς τοῦ Κοπερνίκου Γαλιλαῖος ἐδημοσίευσεν τὰς ἀνακαλύψεις του, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Κοπερνίκου.

Ὁ Νικόλαος Κοπέρνικος, ὅστις καθ' ὅλον τὸν βίον του ὑπῆρξεν ἄνευ προλήψεων καὶ εὐσταθῆς, κατέλιπεν ἐκτὸς τοῦ μεγάλου ἔργου του καὶ μετὰ φρασιν τινα ἐκ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐπιγραφομένην *Theophylacti scholastici Limoccati epistolae morales, rurales et amatoriae*.

ΠΕΡΙ ΓΗΡΑΤΟΣ

* Οἱ γέροντες εἶναι φίλοι ἀποδημοῦντες, τοὺς ὁποίους πρέπει τοῦλάχιστον νὰ κατευοδώσωμεν εὐγενῶς.

* Ὅχι μόνον εἶναι ὠφέλιμον νὰ ἐπιζητῶμεν τὰς συμβουλὰς τῶν γερόντων, διότι οἱ γέροντες εἶναι ὁδοιπόροι ἐπανέρχόμενοι ἐκεῖθεν ὅπου οἱ νέοι πορεύονται, ἀλλὰ καὶ ἀβροφροσύνης ἴδιον, διότι ἡ ἀβροφροσύνη ἀπαιτεῖ νὰ παρέχωμεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς περιηγητὰς νὰ διηγῶνται τὰ τῆς περιηγήσεως των περίεργα.

* Μὴ τιμῶντες τὸ γῆρας ὁμοιάζομεν πρὸς ἀνθρώπους ἀσυνέτους, κρημνίζοντας ἀπὸ πρωΐας τὴν οἰκίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας μέλλωσι νὰ κοιμηθῶσι τὸ ἑσπέρας.

* Οἱ γέροντες σπανίως θεωροῦσι τὸν θάνατον ἐπικείμενον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν νέος φυτεῖ δένδρα ἀκμαῖα καὶ μέλλοντα νὰ καμποφορήσωσι ταχέως, ὁ δὲ γέρων φυτεῖ ἐξ ἐναντίας μικρὰ δενδρύλλια λέγων «μετὰ εἴκοσιν ἔτη θὰ κάθῃμαι ὑπὸ τὴν παχεῖαν σκιὰν τοῦ δένδρου τούτου»

* Ὁ βίος τῶν γερόντων πρέπει πάντοτε νὰ ᾔνε σεμνὸς καὶ σώφρων.

* Τὸ γῆρας εἶναι τύραννος ἀπαγορεύων εἰς τοὺς ὑπηκόους του τὰς νεανικὰς ἡδονὰς ἐπὶ ποινῇ θανάτου.

* Ὀλίγοι ἐκ τῶν γερόντων δυστυχῶς διατηροῦσιν ἀκεραίαν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γῆρατος.

* Οἱ γέροντες, καθὼς αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία, οὐδέποτε πρέπει νὰ καταχρῶνται τοῦ προνομίου τῆς ἀδυναμίας των.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

* *Ἀναλογία τῆς ξηρᾶς πρὸς τὴν θάλασσαν.* — Ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει τῆς ὑδρογείου ἐπιφανείας ἡ ξηρὰ παραβαλλομένη πρὸς τὴν ὑπὸ τὰ ὕδατα κεκαλυμμένην ἐπιφάνειαν, ἀναλογεῖ ὡς 1, πρὸς 2 $\frac{4}{5}$ ἢ κατὰ τὸν Rigaud ὡς 100 πρὸς 270. Ὅλαι αἱ νῆσοι τῆς ὑψηλίου ὁμοῦ ἠνωμέναι μόλις ἤθελον ἀπαρτίσει τὸ εἰκοστὸν τρίτον τῆς μάζης τῶν ἡπείρων. Κεῖνται δὲ αὗται διεσκορπισμέναι ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναλογίας, καθότ' ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαίριῳ εἰσὶ πολυπληθέστεραι καὶ ἐνταυτῷ κατέχουσι τρεῖς πλειοτέραν ἐπιφάνειαν ἢ ἐν τῷ νοτίῳ. Ἀπὸ τῆς 40 μοίρας μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ πόλου ἡ ἐπιφάνεια τῆς ὑδρογείου εἶναι σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου κεκαλυμμένη ὑπὸ τῆς θάλασσης.

* *Ἀτμοσφαῖρα.* — Κατὰ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ 0 τοῦ θερμομέτρου καὶ ὑπὸ τὸν 76 βαθμὸν τοῦ ἑκατονταβάθμου βαρομέτρου ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀὴρ ἔχει βάρος 770κις ἥττον τοῦ ὕδατος, καὶ 10,453κις ἥττον τοῦ ὑδραργύρου. Ὁλόκληρος δὲ ἡ ἀτμοσφαῖρα ἔχει βάρος ἐν ἑκατομυριάκις ἥττον τῆς γῆνιου σφαίρας. Ἐὰν λοιπὸν ὑποθέσωμεν τὴν ἀτμοσφαῖραν μεταβεβλημένην εἰς ρευστὸν τῆς αὐτῆς τοῦ ὕδατος πυκνότητος, ἤθελεν ἀποτελέσει περὶ τὴν ὑδρόγειον στρῶμα δέκα γαλλικῶν μέτρων ὕψους.

* *Βολίδες.* — Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ παρατηρήσεις τοῦ Ὁλβερσιού κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 12—13 ἢ 13—14 Νοεμβρίου τοῦ 1867 ἔτους ε. ν. ἔθηκε ἐπισυμβῇ ἐν τῷ οὐρανῷ πλῆθος ἀστέρων διαττόντων, ἀναμειγμένων μετὰ βολίδων καταπιπτόντων ἐξ οὐρανοῦ ὥσαντι νιφάδες.

* *Φορευθέντες ἐξ ἀερολλίθων.* — Τὴν 4 76ρίου τοῦ 1511 ἔτους ἐφονεύθη ἐν Κρεμόνῃ ὑπὸ ἀερολίθου εἰς μοναχός· ἕτερος μοναχός ἐφονεύθη ἐν Μεδιολάνοις ἐν ἔτει 1650 καὶ δύο ναῦται Σουῖδοι ἐν τῷ πλοίῳ κατὰ τὸ ἔτος 1674.

* *Περίεργα ροσήματα.* — Ὁ περιηγητὴς Ἰωαννέλης Καρέρης διηγεῖται ὅτι περιοδεύων ἐν Κίνα συνηντήθη μεθ' ἐνὸς τατάρου ὄντινα ὁσάκις ἐμελλε νὰ κοιμηθῇ ἠναγκάζοντο νὰ τίπτωσιν ἐπὶ τῆς κοιτίας αὐτοῦ μετὰ μικρᾶς βακτηρίας, ἐν εἵδει τυμπάνου, ἄλλως δὲν κατελαμβάνετο ὑπὸ ὕπνου.

Ὁ Βαρβέζιος ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐκ Μονπελλιέρου Κ. Μαργουέτη ὑπέπεσεν εἰς ἀσφυξίαν τοιαύτην ὥστε ἐνομιζέτο ὑφ' ὅλων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἱατρῶν, νεκρά, καὶ ἐντούτοις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφυξίας διετήρησε σῶαν τὴν ἀκοὴν εἰς τρόπον ὥστε ἤκουεν ὅλα ὅσα ἔλεγον, ἐπομένως καὶ τὰ περὶ αὐτῆς καὶ τῆς κηδείας της.

Ὁ Τισσότος ἐπεσκέφθη κωφὸν ὅστις ὁσάκις ἐφύπτετο τοῦ ὡτὸς αὐτοῦ ἠσθάνετο δριμύτατον πόνον κατὰ τὴν γλῶσσαν.

Ὁ Αὐγζίνιος ἐθεράπευσεν ἄνδρα ὑπὸ ἰκτέρου πάσχοντα, οὗ ἡ μὲν κεφαλὴ μέχρι τοῦ λαιμοῦ ἦτον ὡς βεβαυμένη ὑπὸ πρασίνου χρώματος, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα ἦτον ἐκ μὲν τοῦ δεξιῦ μέρους χρώματος μέλανος, ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ χρώματος κιτρίνου.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἔτους 1740 γίνεται μνεῖα περὶ ἀνδρὸς ὅτις ὁσάκις ἔθετεν ἐπὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ μαγειρικὸν ἄλας, καίτοι εἰς μικρὰν ποσότητα, κατεβρέχετο ἐν τῷ ἅμα ἡ μία τοῦ προσώπου αὐτοῦ παρειὰ ὑπὸ ἀφθόνου ἰδρώτος.

Ὁ Σιγβάρδιος διμυλεῖ περὶ μεираκίου τινος ὅπερ ὁσάκις ἐκινεῖτο ἡ εἰργάζετο καθίστατο ἐρυθροῦν καὶ διάπυρον κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦ σώματος μέρος, ἐνῷ ἀπεναντίας τὸ ἀριστερὸν αὐτοῦ μέρος καθίστατο ὑπωχρον καὶ κατάψυχρον.

Ὁ Σχμίδιος ἀναφέρει ὅτι γυνή τις ἐγνώριζεν ὅτι ἐγκυμονεῖ ὅταν ἔβλεπεν ὅτι τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκαλύπτετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν ὑπὸ ἰδρώτος, διότι μὴ ἐγκυμονούσης ὁ ἰδρῶς δὲν ἐνεφανίζετο ἢ κατὰ τὸ ἐν μόνον πλευρὸν τοῦ σώματός της.

Ὁ Ὄξερτσούσκιος ἀναφέρει ὅτι κάτοικός τις τῆς Σιβηρίας εὗρίσκετο ἐνίοτε τοσοῦτον ἠλεκτρισμένος, ὥστε οὐδὲς ἠδύνατο νὰ πλησιάσῃ αὐτὸν χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τοὺς ἠλεκτρικοὺς κλονισμοὺς καὶ νὰ παρατηρήσῃ τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἐν ἀφθονίᾳ ἐξερχόμενους ἠλεκτρικοὺς σπινθῆρας. Τὸ περιεργότερον δὲ ὅτι διαρκούντος τοῦ χειμῶνος συνέβαινε τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ.

Διογένης ὁ Αὐέρτιος ἀναφέρει περὶ τινος Δημοφρόνου, ὅτι ὁσάκις ἐξετίθετο εἰς τὸν ἥλιον, ἡ εἰσήρχετο εἰς θερμὸν λουτρὸν, ἀντὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ νὰ θερμάνθῃ, καθίστατο ἀπεναντίας ψυχρότατον.

Ὁ Πεχλῖνος εἶδε λαίμαργον, ὅστις ὁσάκις τῷ παροισιάζετο φαγητόν τι ἔβρεεν ὁ αὐτοῦ σίελος μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς, ὥστε ἐξηκοντίζετο εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν.

Ὁ Πόμμιος ἀναφέρει περὶ ὑπερικῶν τινων γυν-

ναϊκῶν αἵτινες εἰσερχόμεναι εἰς λουτρὸν ἔπλεον ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὡς φελός.

Ὁ Ρίξανδεζίνσκιος ἀναφέρει ὅτι γυνή τις καὶ τοι ἀποκεφαλίσθεῖσα προέβη ἐπὶ τινα βήματα μετὰ τὴν καρατομίαν. Ὑπάρχουν καὶ τινες οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς των στιγμὰς αἰσθάνονται μεγίστην τινα καθ' ὅλον τὸ σῶμα ἡδονήν. Τοιοῦτος κατὰ τὸν Σενέκαν, ὑπῆρξεν ὁ Ἰούλιος Μαρκελλίνος· ὁ δὲ πολυμαθέστατος Ἰησουΐτης Σουαρέζος ἀποθνήσκων ἐν ἔτει 1617 ἔλεγε τὰδε « Non putabam tam dulce tam suave esse mori » Ὁ δὲ διάσημος ἱατρὸς Ὑντερος εἶπε κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του. « Ἐὰν εἶχα ἱκανὰς δυνάμεις· ἤθελα συγγράψαι ὅπως ἐκθῶ, πόσον τερπνὰ καὶ ἡδονικὰ εἰσὶν αἱ στιγμαὶ τοῦ θανάτου. » Καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐπεσκέφθην δύο ἀσθενεῖς ἐξ ὧν ὁ μὲν ἦν ἀνὴρ ἐξηκοντούτης· ἡ δὲ εἰκοσιπενταετής νεῆνις, οἵτινες κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς των στιγμὰς ἠσθάνοντο τοιαύτην τινα ἡδονήν, καὶ ἔκραζον ἐπανειλημμένως. « ὦ πόσον γλυκύς ὁ θάνατος! ὦ ποῖα ἡδονή! »

* Ἄμοιρος Ἀξιωματικός. — Μετὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Βαρκελώνης ὁ ἀρχιστράτηγος Δουξ τῆς Βανδόμης προεβίβασε τοὺς διακριθέντας ἐν τῇ μάχῃ ἀξιωματικοὺς, λησμονήσας ἕνα τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἀνδρειωτέρων, ὅστις ἰδὼν ἑαυτὸν ἡδικημένον παρουσιάσθη εἰς τὸν Δοῦκα καὶ ἐξέφρασε τὰ παράπονά του. Ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος ἀναγνώρισας τὸ δίκαιον τῆς ἀπαιτησέως του, — Ἐχεις δίκαιον, τῷ εἶπεν, ἀλλὰ τοιοῦτον λάθος ὡς παρατηρῶ δὲν δύναται νὰ πηγάζῃ ἢ ἐκ τῆς κακῆς σου τύχης· μόλαταῦτα ἔλθε αὐριο ἐνταῦτα διότι ἐπιθυμῶ τὰ μέγιστα νὰ σὲ ἀνταμείψω — Τὴν ἐπαύριον ἐπανελθὼν ὁ ἀξιωματικὸς εὔρε τὸν Δοῦκα καθήμενον παρὰ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς ἔκειντο δύο μικροὶ ὅμοιοι καὶ πεπληρωμένοι σάκκοι. — Ἐπειδὴ, εἶπε τότε ὁ Δοῦξ, οὐδεμίαν θέσι· ὑπάρχει κενὴ ὅπως σὲ προβιδάσω, ἠθέλησεν ν' ἀνταμείψω τοὺς κόπους σου διὰ μικροῦ τινος δώρου, ὅθεν λάβε κατ' ἀρέσκειάν σου τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο τούτων σάκκων, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἐμπεριέχει χρυσὰ νομίσματα, ὁ δὲ σιδηρὰ ἱσομεγέθη μετὰ τῶν νομισμάτων ἐλάσματα. — Τείνας λοιπὸν ὁ ἀξιωματικὸς τὴν χειρὰ ἔλαβε τὸν πλήρη ἐλασμάτων σάκκον· ἐπομένως πεισθεὶς ὅτι ἡ τύχη τὸν κατεδίωκε παρητήθη ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν ἄσων.

* Ἀυτοκράτωρ Περτίνάξ. — Περτίνάξ ὁ Ῥω-

μαίος Αὐτοκράτωρ διάταξε νὰ μὴ ἐπιγράφηται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων καθιδρυμάτων, διότι ταῦτα, ἔλεγεν, ἀνήκουν εἰς τὸ κράτος καὶ οὐχὶ εἰς ἐμέ.

Ι. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Εἰς Ἀουστραλίαν συνέβη τὸ ἐξῆς περίεργον γεγονός, ὅπερ οὐχὶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τόσον, ὥσον διότι θέλει εἰσθαι πρόξενον ἐπιστημονικῆς μελέτης, ἰδίως εἰς τοὺς ἱκτροὺς, εἶναι ἀξίον προσοχῆς. Πολυλάκις ἐφιλονεικήθη πόσον χρόνον δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ μείνῃ ἄσιτος, ἀλλὰ δὲν ἐξηκριβώθη ἐντελῶς. Τὸ γεγονός ὅπερ ἡ ἐξ Ἀουστραλίας ἀναπόκρισις ἀγγλικῆς τιнос ἐφημερίδος ἀναφέρει ῥίπτει φῶς ἀρκετὸν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Πρὸ τινων ἐβδομάδων ἐν τῷ κτήματι Σμίθ τινος πέριξ τῆς πόλεως Χόρσας τρία παῖδια, ἐξ ὧν τὰ δύο ἄρρενα, ἡλικίας τὸ μὲν 9 τὸ θῆλυ 7 καὶ τὸ μικρότερον 5 ἐτῶν, ζυλουργοῦ τιнос ὀνόματι Δῶφ ἀπεπλανήθησαν ἐν τῷ δάσει. Εἶχον σταλῆ παρὰ τῆς μητρός των πρὸς συλλογὴν θάμνων ὅπερ καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, ἐπειδὴ δὲ εἶχεν ἐπέλθει ἡ νύξ καὶ δὲν ἐφαίνοντο, οἱ γονεῖς των σφόδρα ἀνησυχούντες, ἔσπευσαν πρὸς ἀναζήτησιν· ὁ πατὴρ πρὸ πάντων αὐτῶν βοηθούμενος ὑπὸ φίλων καὶ γειτόνων περιῆλθε τὸν τόπον καὶ ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ πᾶσαι ἀπέβησαν ἄνευ εὐχαρίστου ἀποτελέσματος. Ἀπελπισθεὶς τέλος ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν μαύρων τινων ἀγρίων. Οὗτοι δὲ, οἵτινες λέγεται ὅτι ἔχουσι τὸ ἐμφυτον τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων ἰχνῶν τοῦ ζητούμενου, ἀνεκάλυψαν τὰ ἴχνη τῶν παιδίων, ἐξηγουῦντες κατὰ τὴν μέθοδον των εἰς πᾶν ἐκτοπισμένον ζῷον, εἰς πᾶν πεπατημένον χόρτον τὰς κινήσεις καὶ τὰς πράξεις τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐρεύνης των. «Ἐδὼ τὸ μικρὸ ἐκουράσθη, ἐκάθησε, τὸ μεγάλο ἐγονάτισε διὰ νὰ τὸ σηκώσῃ· ἐδὼ ἐπεριπάτησαν ὅλην τὴν νύκτα· ἐπειδὴ ἦτο σκότος δὲν εἶδεν αὐτὸν τὸν θάμνον τὸ κοράσιον καὶ ἔπασεν ἐπ' αὐτό». Καὶ προσέτι παρετήρουν «ἐδὼ τὸ μικρὸ ἐκουράσθη πάλιν, τὸ μεγάλο ἐγονάτισεν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ σηκωθῇ καὶ ἔπεσε μετὰ τὸ πρόσωπον». Αἱ λεπτομέρειαι αὗται, τὰς ὁποίας κατὰ πᾶν βῆμα οἱ μαῦροι ἔδιδον, καὶ αἵτινες ἐβεβαιώθησαν ὡς πραγματικαὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παῖδια, δεικνύουν κατὰ πόσον εἶναι γυμνασμένα ἐκ φύσεως τὰ ἄγρια ταῦτα τῆς φύσεως τέκνα.

Τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀποπλανήσεως τῶν παιδίων, καὶ ὅτε πλέον πᾶσα ἐλπίς πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῶν ἀπώλετο, οἱ ἀναζητοῦντες μαῦροι τὰ ἀνεῦρον. Περιγράφεται ὅτι ἔκειντο καὶ τὰ τρία ἐπὶ σωροῦ θάμνων ξηρῶν μεταξὺ τῶν δένδρων, τὸ δὲ μικρότερον ἐν τῷ μέσῳ περιτετυλιγμένον εἰς τῆς ἀδελφῆς του τὸ ἔνδυμα. Ἐφαίνοντο δὲ ὥς ἐκοιμώμενα ὑπὸν βαθὺν καὶ εὐχάριστον. Ἀφοῦ τὰ ἐξύπνησαν, τὸ μεγαλύτερον προσεπάθησε νὰ ἀνασηκωθῇ, ἀλλὰ κατέπεσεν αὖθις. Ἐπὶ τὸ πρόσωπόν του ἦτο τόσῳ ἰσχνόν, ὥστε τὰ χεῖλη του μόλις ἐσκέπαζον τοὺς ὀδόντας του, καὶ μετὰ κόπου ἠδυνήθη νὰ ψιθυρίσῃ πατέρα. Τὸ νεώτερον δὲ ὅπερ ὡς ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν ἔκειτο, κείμενον μεταξὺ τῶν δύο, ὑπέφερεν ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων, ἠρώτησεν ἐν ἀθωότητι «πατέρα, διατί δὲν ἦ ἴθες ταχύτερα, διατί μᾶς ἀφησεσὶν νὰ χαθῶμεν.» Ἡ κόρη σχεδὸν ἀναίσθητος οὔσα ἐψιθύρισε κρυόνω, κρυόνω. Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο περίεργον, ἀφοῦ ὡς εἰδομεν ἐξεδήθη τὰ φορέματά της ὅπως σκεπασῇ τὸν μικρὸν ἀδελφόν της Φράγκ, κλαίοντα ἀπὸ τὸ ψῦχος. Τὰ παῖδια ἔκτοτε ἐπανελάβον τὰς δυνάμεις των, καὶ ὑπάρχει ἐλπίς ἐντελοῦς ἀναρρώσεως, ὡς διηγούνται τὰ ἴδια, ἔμειναν ἄσιτα καὶ ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα, τοῦτέστιν ἀπὸ τῆς παρασκευῆς μέχρι τοῦ σαββάτου τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος, καὶ μόνον ἄπαξ ἔπιον ὕδωρ.

Μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις Ἀθηνῶν (Υ=86^μ)

Ε. Ν. Νοεμ. καὶ Δεκέμ. 1864.

	Βαρόμ. 00 μέσον ὕψος	Θερμότης. Κ.		Ἀνεμος	Νέφη
		Μέγ.	Ἐλάχ.		
28	745,98	16,0	10,9	ΝΑ 4	4
29	48,81	15,1	10,7	ΝΑ 2	4
30	52,95	12,7	10,2	ΒΑ 3	4
1	54,62	11,4	8,1	ΒΑ 4	4
2	54,06	9,7	4,6	ΒΑ 4	4
3	55,28	9,7	6,6	ΒΑ 4	4
4	57,05	4,7	5,6	ΒΑ 4	4
5	60,80	8,3	5,5	ΒΑ 3	4
6	64,32	9,4	6,5	ΒΑ 3	3
7	62,97	10,2	4,6	ΒΑ 4	4
8	58,82	8,2	4,2	Δ 4	4
9	57,42	12,0	5,6	ΒΑ 4	4
10	57,92	11,2	8,9	Β 4	4

Βροχὴ τὴν 28, 29 30 Νοεμβρίου καὶ 4 Δεκεμβρίου.

Ψεκάδες τὴν 10 Δεκεμβρίου.

Ποσὸν τῆς καταπεσοῦσης κατ' αὐτὰς βροχῆς 13,7^μ1, ἐξ ὧν 56,7^μ2 τὴν 29 Νοεμβρίου.

Τὴν 6 Δεκεμβρίου κατέπεσαν ἡ πρώτη χιὼν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ Πάρνηθος.